

פרשת פקודי
תשע"ו

קול יעקב

יו"ל ע"י חברת תפלה לתלמידים קול יעקב נדבורנה
ע"ש ולט"נ רבינו הקדוש רבי יעקב ישכר בער בן כ"ק רבי חיים מרדכי זצוקללה"ה

קול הפרשה

להתחדש בתפלה

'וינקם משה את המושכן' (מ, יח)

חז"ל אומרים שבשבועת ימי המלוואים הקים משה את המושכן ופרקו מדי יום, ורק מהיום השמיני והלאה הוא נותר על עומדו. ונשאלת השאלה - לשם מה הצרף המושכן להבנות ולהתפרק מדי יום? מדוע לא הותרו משה על מכונו?

ברם נתן לבאר כן: הרי המושכן מיעד לעבודת הקדש של הקרבנות, וכיום - התפלה היא במקום הקרבנות. משה רבנו חשש כי יהודי המקריב קרבנות או מתפלל - יחוש כי תפלתו לא נעשית בכונה הראויה ובהתלהבות הנכונה, ויחליט כי העבודה הזו היא לא בשבילו. הוא אינו יכול להתפלל בכונה כי הוא אינו מרגיש שהוא מסגל!

לפיכך פרק משה את המושכן מדי יום, ושב ובנה אותו למחרת. לאמור: בעבודת ה', בקרבנות וכן גם בתפלה, אין קשר בין יום אחד למשנהו. בכל יום נתן להתחיל מחדש ולהתחזק מחדש בעבודת ה' בכונה!

אין קשר איך היתה נראית התפלה אתמול, לא משנה אם הרגשתי שאני מסגל. היום אני מתחיל, היום אני מתחיל להתפלל בכונה ובהתלהבות!

מחשבת תפילה

חידה בתפלה:

(מתוך העלון השבועי)

קל: על מה מתפללים ישראל?

בינוני: במה מיחד נר קטון, ומה לומדים מכך?

קשה: כמה שנים תענוגי עולם הנקנים במיליון דולר?

את הפתרונות יש למסר למשגיח ה'חברת תפלה',

הר"ר חיים קוסטליץ הי"ו

אור התפילה

קריאת שמע

בשבוע שעבר, למדנו באור אחד בפסוק הפותח את קריאת שמע, 'שמע ישראל, ה' אלקינו, ה' אחד'. להלן נביא את באורו של רש"י, המפרש את הפסוק בקריאה לגבי אמות העולם והעתיד לבוא.

שמע ישראל - השמיעה כאן היא מלשון הבנה, מקבלת והפנמה לעומק הלב. זוהי קריאה לעם ישראל ולכל יהודי להטות אזן להמשך הפסוק העוסק באמונת עם ישראל, ולהבין את ההבדל בין אמונת כל הגוים לאמונת עם ישראל.

ה' - הפנמה לקדוש ברוך הוא, שהוא היה מאז ומתמיד, הוזה פעת ומחיה את העולמות כלם, ויהיה בעתיד לנצח נצחים, והוא גם אדון ושלטן יחיד בכל העולמות כלם. והוא -

אלקינו - פעת, רק אנו - עם ישראל, מכירים ומאמינים שהוא התקין ובעל כל הכחות בעולם, ורק אנחנו מקבלים עלינו את העבודה כי הוא מלך מושל וחזק בכל העולמות ואנו משעבדים לו, ואלו שאר האמות אינם מכירים בכך ואינם מאמינים בו. אבל לעתיד לבוא -

ה' - הקדוש ברוך הוא, כפי שבארנו לעיל, שרק אנו בני ישראל מכירים בו, אף לעתיד לבוא -

אחד - יפירו כל העמים וידעו כי הוא בורא יחיד ומיוחד, וכל אמות העולם יאמינו כי רק הוא שברא את העולם כלו ומנהל ומשגיח על כל העולם, ויפירו בכך שהוא מנהיג העולם וגם בכך שהוא יחיד ומיוחד!

וכמו שכתוב בפסוק: 'ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד' - שלעתיד לבוא תתגלה מלכות שמים, וכל האמות יפירו שיש בורא אחד יחיד ומיוחד לעולם כלו!

קול הצאן

לכבוד גליון 'קול יעקב',
גליון שבת פרשת פקודי-חזק
השבוע יחול יומא דהלולא רבא,
של כ"ק מרון אדמו"ר זי"ע בעל
ה'באר יעקב', שהיה אבינו רוענו,
ועל שמו נקראת ה'חברת תפלה',
פי מי לנו עמוד תפלה גדול כמוהו.

המבגרים מבינינו עוד זוכרים,
והצעירים ודאי עוד ישמעו, כיצד
היה מתחזק גם בתקופות הקשות
ביותר, כיצד היה מתאמץ גם
בימי המחלה הנוראה שעברה
עליו, ובעת התפלה היה נכנס
להתלהבות קדש עלאית מתוך
דבקות רבה בקדוש ברוך הוא,
וכלנו ראינו כיצד נראית עבודה
שבלב זו תפלה.

ובימים אלו, כשאנו מצינים ארבע
שנים להסתלקותו לגנוזי מרומים,
נראה כי עלינו לקחת לנו צידה
לדרך מאותו צדיק, ללמוד מקצת
דרךיו ונהגותיו בקדש, ולטובת
נשמתו הטהורה להתחזק בתפלה
בצבור ובכונה גדולה ובהתלהבות
עצומה, וכפי שהיה אומר הרבה
פעמים בגדלויות מעלת תפלת
תינוקות של בית רבן, והיה מקרב
אותנו ומעודד אותנו תמיד, כי זה
הכל פה שאין בו חטא וכל שערי
שמים פתוחים לקבל תפלותינו
ברחמים וברצון.

וכשנתחזק בדרך אשר השאיר
לנו מורשה, בודאי נזכה שזכותו
הגדולה יגן עלינו ועל כל ישראל,
אמן.

בהוקרה רבה

ל. ד. ט.

ילדים יקרים!

יש לכם משהו מעניין לכתוב?

לנו? וארט, משל או ספור?

כאן המקום בשבילכם!

יש להעביר למשגיח

ה'חברת תפלה'

הר"ר יעקב זנגר הי"ו

בעקבי הצאן

מלים חדשות?

את הספור הבא היה מספר בהתרגשות גדולה בעל ההלולא, כ"ק מרון אדמו"ר ה'באר יעקב' זי"ע:
היה זה בשבת בבקר, בעיר סיגעט. רב העיר, הרה"ק בעל ה'יטב לב' זי"ע, היה מתפלל שחרית בשעה מקדמות בבית
הכנסת הגדול שבעיר, וכבר בשעת בקר מקדמות סעד את סעידת השבת בביתו ומיד היה חוזר לבית הכנסת.

באותה שבת התארח בעיר זקנו של הרבי זי"ע, הסבא קדישא הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנה זי"ע. הרבי מנדבורנה
לא התפלל בבית הכנסת הגדול, אלא התפלל בשטיבל החסידי הקטן שהיה בסיגעט, שם התפללו בשעה מאחרת
יותר. בשעה שבעל ה'יטב לב' כבר עשה את דרכו חזרה לבית הכנסת הגדול, היה הרבי מנדבורנה שקוע בעצומה
של תפלת שחרית של שבת...

בעברו סמוך לשטיבל החסידי נפעם בעל ה'יטב לב' לנכח הקולות הרמים שבקעו משם. הרבי מנדבורנה עבר לפני
התבה בדרך פקדש והרעיד את אמות הספים בתפלתו הנלהבת והעלאית. מלות התפלה מתנגנות מפיו בנעימות
ובדבקות כזו, עד שהקולות בקעו מזמן את חלונות השטיבל החסידי ויצאו אל הרחוב...

בעל ה'יטב לב' שמע את הקולות הרמים, ומיד פסק מהלכו. הוא לא חפץ להפריע באמצע התפלה ולהפגס, ולכן
עצר על יד חלון השטיבל, והטה און קשבת. בדייק בעמידו שם, בקעו מפי הרבי המלים 'המלה המרומם לבדו מאז,
המשבח והמפאר והמתנשא מימות עולם...'

הרבי אינו אומר את המלים, אלא שואג אותן כאש להבה, קורא אותן בהתלהבות דקדושה, מרעים אותן בקול גדול
של דבקות בשכינה...

ה'יטב לב' האזין להן מעבר לחלון, ומיד אמר למליו: "חושבני שאז הפעם הראשונה שאני שומע את המלים הללו..."
ולא טעה. כי נכון שהמלים הללו נאמרות בתפלת שחרית מדי יום, אך כפי שאמר הרבי מנדבורנה, לבשו המלים צורה
חדשה של דבקות והתחדשות, כאלו זה הפעם הראשונה שהן נאמרות...

ובכל עת היה הרבי זי"ע חוזר ומספר ספור זה, לומר ולהורות: ככה תראה תפלתו של יהודי, עם התחדשות מדי יום
כאלו זו תפלה חדשה!

הלכות תפילה

הלכות שבת זכור

לקראת שבת זכור, שתחול בשבת הבאה, נתחיל בלמוד הלכותיה:

א. כל יהודי חייב מן התורה לשמע קריאת פרשת זכור, אשר תקנו לקראתה בשבת לפני פורים כי ביום הפורים
אנו שמחים על מפתת המן - נכדו של עמלק.

ב. המצוה היא לעורר את הלב לזכר את מעשה עמלק, ושיש חובה למחותו מן הארץ, ושללא לשכח את
מעשי עמלק.

ג. לפי רב הפוסקים, קריאת פרשת זכור בצבור ומספר תורה היא מצוה דאורייתא.

ד. כמו בשבת שקלים, מוציאים גם בשבת זכור שני ספרי תורה מהארון: באחד קוראים את פרשת השבוע
(ו'ויקרא' בשנה זו), ובשני קוראים את פרשת 'זכור' המופיעה בסוף פרשת 'פי תצא' שבספר דברים.

ה. יש לדקדק היטב לשמע כל מלה ואות מפי בעל הקורא, ולהקפיד מאוד לשמור על שקט מחלט בבית
הכנסת כדי לא להפריע לסובבים לשמע את קריאת הפרשה.

"כל תפלתו של ישראל אינה אלא על בנן בית המקדש"

(בראשית רבה, י"ג, ב)

מאוצרות חז"ל:

הקול קול יעקב

ספורי הוד וזכרונות קדומים על מעלת התפלה משולי טליתו של רבנו
עמודא דצלוחתא כ"ק מרן אדמו"ר ה'באר יעקב' זי"ע

גדל ההנאה

אל תדרו של רבנו זי"ע נכנס אברך חשוב, שואף לשמוע מהרבי דברי חזק שיעירו את עיניו. והנה, כשנעמד אל מול פניו המאירות של הרבי, פותח לו הרבי מצפונות לבו ואומר:

"אין לנו משג פמה אנו צריכים לומר כל העת 'הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו'. לא די להרהר בהודאה לקדוש ברוך הוא, לא מספיק לחשב עד פמה אנו מודים לו על רב טובו. ראוי שנאמר זאת בפה מלא, בהודאה עמוקה מקרב לב על פי זכינו באשר האמתי והטוב בעולם!"

אחר כך אנו אומרים 'אמר נא ישראל כי לעולם חסדו'. ראה בני, אומר הרבי ונושא את עיניו תפוח אדמה, "רק עם ישראל יכול להודות מכל הלב על חסדו של הקדוש ברוך הוא, כי רק אנחנו זכינו באשר האמתי, רק אנחנו זוכים לשבת בבית ה' ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם!"

הביט האברך בהתפעלות במראה פניו של הרבי זי"ע, האומר לפניו את הדברים כשלהבות אש בוקעות מלבו הטהור, ואז הנמיה הרבי את קולו מעט ואומר ברכות: "שב ואספר לך ספור..."

החסיד עשה אזנו באפרפרות, והרבי ספר: "מעשה שהיה אצל זמני הסבא מדי"ש, הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנה זי"ע. פעם עבר על יד קבוצה של פורקי על ששחקו במשחקיהם, וכשהבינו בו - לעגו לו ולגלגו עליו..."

אז זקני לא השיב להם מאומה, ורק אמר למקרביו: 'אותה הנאה שיש לאלה מהמשחקים שלהם - יש לי פי אלף אלפים ויותר בשעה שאני אומר 'נשמת כל חי' בכל שבת קדש!'

את הספור הזה שמעתי בצעירותי, הוסיף הרבי, "אף לא הבנתי אותו לאשורו. הרי ברור שגם האנשים האלה נהנים עד מאד, ומיין לו לרבי שהוא נהנה מתפלת 'נשמת' פי אלף אלפים מהם?"

אך כשהתבגרתי, התבוננתי וגם הבנתי: הלא גם העשיר הגדול ביותר, שכל תפניתו ארץ מנחים לפניו וכל מנעמי עולם נתונים לו, אין לו באמת תענוג אמתי, תענוג אמתי! הרי כל תענוגות העולם הזה הן הבל הבליים, אין בהם כלום, וגם אם יש לו לעשיר אלפי תענוגות עולם - יש לו אלפי פעמים הבל הבליים, הלזה ענג יקרא?

מה שאין כן אנחנו, יש לנו 'נשמת כל חי'! זהו תענוג אמתי! זהו אשר של אמת! וכל התענוגות שבעולם אינן מגיעות לאפס קצהו של 'נשמת' בשבת קדש..."

סים הרבי את דבריו המאירים, והאברך יצא מלפניו אפוף מחשבות ותובנות... כי כל תענוגי עולם אינם שווים בקלפת השום, למול התענוג האמתי באמירת 'נשמת כל חי' בשבת קדש!

להתפלל כמו הרבי?

בחור צעיר היה יוסף כשנעמד בהתבונן בעבודת קדשו של הרבי בעת התפלה. היה מביט בתפלה הנאמרת בהתלהבות, בפניו הטוהרה ובדבקות

עלאת, ועיניו אינן שבעות מלראות את מלאכה ה' בעבודתו...

לא היה נראה כי התפלה קשה לרבי, לא היה נראה שהתפלה שואבת ממנו כוחות... ההפך, תמיד נראה הרבי כאלו הוא מקבל כוחות מהתפלה, כאלו התפלה ממלאה אותו בעצמו. גם אני רוצה להתפלל כמו הרבי, הרהר יוסף לעצמו, גם אני רוצה להשתפף לפני קוני בהתלהבות ובדבקות..."

מה עושים? איך זוכים להתפלל בהתלהבות ובכונה כמו הרבי?

החליט יוסף כי יבנס לרבי בעצמו וישאל אותו. 'הן הרבי מקבל כל יהודי בסבר פנים מאירות, בודאי יקבל גם אותי וישמח להשיב לי על השאלה איך אפשר להתפלל ממש כמוהו'. ומפחשבה למעשה - בתוך ימים ספורים כבר עמד יוסף על מפתן תדרו של הרבי, מתכונן בדחילו ורחימו להפגיש את הרבי ולשטח את שאלתו...

הרבי קבלו בנעם והזמינו להשיח את אשר על לבו. "שב בני", אמר הרבי בהם, "ספר לי מה מעיק על לביך..."

יוסף נענה והחל לשטח את משאלתו: "רבי... אני לא מצליח להתפלל כראוי... אני לא מרגיש שאני מתחבר לתפלה, אני תמיד מרגיש שאני מחכה כבר שהתפלה תסתיים..." לחש יוסף בשפל קול, "באתי לשאל עצה וברכה מעם הרבי, כיצד אוכל להתרגש בתפלה ולחוש מחבר לתפלה?"

הרבי חייך, ומבטו כמו לטף את פניו הפאובות של יוסף, שחש כי פרק מעליו את צרתו. "ראה נא", אמר הרבי אחרי הרהור קצר, "אני יכול לתת לך 'קצורי דרך', אבל אני לא רוצה בכך..."

אני יכול להמליץ לך לומר פמה מזמורי תהלים לפני התפלה, או ללמד מהאחר הקדוש פמה מאמרים, שיעירו את לבי בהתלהבות גדולה לה' יתברך, ואז יקל עליך להתפלל, אבל זו הדרך הקצרה שאינה מעדפת..."

וכאן פתח הרבי והבהיר ענין חשוב מאד בעבודת ה': "החיים שלנו וכל עבודתנו בעולם הזה, הם כמו מחרוזת פנינים יפהפיה, השזורה פנינה ועוד פנינה נוצצת ומאירה, יפה וזוהרת. אנחנו צריכים לשאף שכל השרשרת תהיה יפה ומשלמת, ולא רק פנינה נאה אחת תהא במקומה..."

כדי להתפלל כראוי ובהתלהבות, צריך להתחיל מתחלת השרשרת: ללכת לישון בזמן אחרי קריאת שמע שעל המטה בהתלהבות, לקום בזמן, להטהר במקוה, להתכונן לתפלה כמו שצריך. העושה כך - התפלה שלו תראה אתרת לגמרי, התפלה שלו תהיה מלאה דבקות והתלהבות בדיוק כפי שאתה שואף..."

הרבי נשם לרגע והוסיף: "רגע, זה לא נגמר... אחרי תפלה כזו כל סדר 'ומד' יראה אחרת - ארוחת הבקר תהיה מרוממת, סדר הלמוד אחר כך יהא מרומם גם הוא. כל שרשרת הפנינים תהא יפהפיה ומשלמת, וגם התפלה תהיה זכה ונוצצת..."

הרבי סים את הדברים, ויוסף קם ויצא מהחדר כשהמסר חקוק בלבו, כפי שהיה הרבי אומר לא מעט פעמים: התפלה היא עבודה שבלב, שפחה לעורר את הנקודה הפנימית של יהודי להשתוקק ולהתקרב ולזכות לעבודת ה', ולחיים שתהא בהם תורה ויראת שמים!

זכר ימות עולם

רשמי הוד וניצוצין קדישין ממעמד חנכה של ילדי חברת תפלה 'קול יעקב',
בראשות כ"ק מרן אדמו"ר ה'באר יעקב' זי"ע

וביראה טהורה, והרבנו של עולם יעזר, שכל ברכה שאומר יהודי ירא
שמים, וכל מעשי מצוה של יהודים בכללות, שכל אלה יקרב את הגאולה
והישועה ונזכה כלנו יחד לראות 'בהעלתך את הנרות אל מול פני המנוחה
יאירו שבעת הנרות' בגאולה והישועה הקרובה במהרה במינו אמן'.

כשרבנו זי"ע סים את דבריו המאירים, הוסיפו הילדים לשיר בשמחה
רבה שירי התעלות, כשרבנו זי"ע בוחן אותם בעניניו הרחומות ונפרת על
פניו קורת רוחו הקרובה משירתם של ילדי תשב"ר ותפלותיהם.

לאחר מכן חלק רבנו זי"ע 'חנכה געלט' לכל הילדים, שעברו לפניו
כבני מרון למבל את מעות הברכה מידיו הטהורות. למרות חלשתו לא
הסכים לחלק לכלם באופן כללי, אלא התגבר פאר לחלק לכל ילד וילד
באופן אישי, כדי לעודד את צעירי הצאן העמלים בתורה ומחזיקים את
העולם בתפלותיהם.

לאחר שעה ארוכה ומעמד רב הוד של קורת רוח בעולם הזה, הסתיים
המעמד הגדול לשם ולתפארת, והיה זה מהמעמדים האחרונים של רבנו
זי"ע עם צאן מרעייתו, כשבטא במעשיו ובדבריו את גדלות מעלת תפלתם
של תינוקות של בית רבן והחשיבות הרבה שיש להם, והותיר אותם קדוש
בנפש הילדים.

מינע טיערע קינדערלעך
יעצט איז דע זמן ביי אייך וואס
איר דארפט זוכה זיין וועלן זיין
פון די וואס זאלן געבן פארן דור
הקרוב הבעל"ט דע דגמא חיה
פון תורה מיט יראת ה' טהורה
פון קליינער הייט און, תורה
שלמדתי באף דאס שטייט פאר
אונז, און דאס באגלייט אונז,
און פירט אונז, און ס'איז מגן
תמיד מהיום ועד שזנקה ונחיה

אז ס'וועט נתגלה ועין דע אור התורה וואס יעדער איז עומד ומצפה און
דע הייליגע לעכטיגע נעכט פון חנכה, ממילא דארף מען וויסן אז דער
קליינער לעכטאלע על אף ס'איז קליין, האבער אז ס'ברענט אפי' אין א-
טינקאלע צימער זעט זיך דאס האן גרויס, און ס'לייכט אויף דע גאנצע
צימער.

איר געט בעזר ה' דער פח און דער זכות אז מ'קען וועלן און מדארף
וועלן אנצינדן דע לעכט הגדול והקדוש וואס אידישע קינדער זענען עומד
ומצפה אזוי פיל יארן אויף דע גאולה וישועה, אויף דע מנוחה הקדושה
והטהורה, אפלו ס'איז א'קליינע לעכט האבער דער לעכט לייכט דאך, ווי
ס'איז שוין ידוע דע רמב"ן אין פרשת בהעלתך.

זאל ה' יתברך אייך און אונז אלע העלפן אז מיר זאלן זוכה זיין צו זיין
נאנט צו דעם אור הגדול פון שבעת הימים און מ'זאל קענען טאקע ממשיך
זיין און מוסיף זיין בתורה ובעבודת ה' ויראה טהורה, דע רבנו של עולם
זאל אונז העלפן אז יעדע ברכה וואס א-הערלעכער יוד מאכט און וואס
יודן מאכן בכללית זאל מקרב זיין דע גאולה וישועה, און מיר זאלן זוכה זיין
אלע אונגלייכעם צו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנוחה יאירו שבעת
הנרות און דע גאולה וישועה קרובה במהרה במינו אמן.

היה זה פמה חדשים בודדים לפני ההסתלקות, ונר אלקים טרם יכבה.
רבנו זי"ע כבר מתיישר ביסודים קשים ומרים, ולמרות זאת הוא מחדש
פנשר נעוריו ואוזר כגבר חלציו, לעמוד לפניו קונו בעבודת הקדש ביזמין
דחנכה תשע"ב.

'זכר זאת ליעקב' - עת ראינו כלנו בעבודת קדשו המיוחדת בימי
החנכה, כיצד התלהב בדבקות עילאית בקדשא בריהו, והתחזק
בעבודת הקדש בהטבת הנרות והדלקת המנוחה כמנהגו בקדש זה עשרות
בשנים, ולמרות מחלתו וחלשתו לא סטה מעבודת קדשו, להגיד שבחו...
שלא שנה בעבודת המנוחה.

בשנה זו נערך מעמד מיוחד ועלאי, מעמד כביר ורב רשם, עת נכנסו
לפניו ילדי חברת התפלה לשלחן הטהור שערך במיוחד בעבורם, לעודד
את צעירי הצאן ילדי תשב"ר הכל פה שאין בו חטא להוסיף ולקיים את
העולם פלו בפספוסטי דאורייתא מפייהם, ולפעל ישועות גדולות להם ולבני
ביתם בתפלותיהם המתקבלות ברחמים ובכרצון לפני אדון כל.

לאחר עבודת הקדש בהדלקת הנרות, ולאחר אמירת 'נשמת' בדבקות
עילאית ושרעפי טהר, נפר היה כי המאמץ הרב סדק את כוחותיו של רבנו
זי"ע. אף ככל שגחלשו כחות
הגוף, הלכו והתחזקו כחות
הנשמה הטהורה, ורבנו זי"ע
החל לערוך את השלחן הטהור
לילדי תשב"ר, כשהילדים
משוררים לפניו משירי חנכה
ועוד, ורבנו מתוך לצאן מרעייתו
ומעודד.

בדברי אלקים חיים שאמר
רבנו זי"ע לילדים, אמר: (תרגם
מאידיש ללשון הקדש)

'ילדי היקרים! אצלכם,
ימים אלו ושנים אלו הם הזמן
שאתם צריכים לזכות לרצות
ולהיות מאלה שיראו לדור הקרוב מהי דגמא חיה של תורה ויראת ה'

טהורה, עוד מגיל צעיר.

תורה שלמדתי באף (במאמץ ומתנוף מסירות רבה), היא זו שזכותה
עומדת לנו, היא זו המלכה אותנו ומובילה אותנו, ומגנה עלינו מהיום ועד
שזנקה ונחיה שיתגלה אור התורה, שבפילות חנכה הקדושים כלנו עומדים
ומצפים לכה.

ועל פיו, יש לדעת שפמנו בנר שהוא קטן, אף כשהוא בוער בחדר חשוף
הוא נראה היטב ומאיר באור גדול את החדר פלו (כה באור התורה, אף
שלומדים מעט תורה במאמץ רב, עצם הלמוד מאיר הרבה יותר).

אתם נותנים בעזר ה' את הכחות והזכויות שנוכל לרצות ונצליח לרצות
להדליק את הנר הגדול והקדוש, שכל עם ישראל מקמיתו ומצפה כבר כל
כה הרבה שנים לאור הגאולה והישועה שתדלק בפמנוה הקדושה והטהורה
בבית המקדש, ואף שיהיה זה נר קטן, אצל הרי הנר הזה יאיר היטב, כמו
שידוע מהרמב"ן בפרשת בהעלתך.

ה' יתברך יעזר לנו ולכם, שזנקה להיות קרובים לאור הגדול 'אור
שבעת הימים', ושנוכל באמת להמשיך ולהוסיף בתורה ובעבודת ה'